

वनेचरान्वनेसंचारवतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ सर्वस्य ग्रहणं साधु रोचये न किंचिदप्यभक्ष्यबुध्या त्यजामीत्यर्थः ॥ ऋषेरिद्रस्यच वाक्यविश्वासादवश्यं रामोमम हस्ते
ग्रहणमेप्यतीति मन्ये मन्यमानस्तिष्ठामि ॥ १७ ॥ मम देहन्यासे देहत्यागे कृतश्रमः कृतयत्नोरामोममहस्तेग्रहणमेप्यतीतीमां बुद्धिं पुरस्कृत्य सर्वस्य ग्रहणं साधु रोचये ॥
अयमेव रामोभवेदितिबुध्या किमपि न त्यजामीत्याशयः ॥ १८ ॥ सर्वथा दाहोत्तरं तव बुद्धिं मित्रंचोपदेक्ष्यामि ॥ १९ ॥ दनुना दनुनाम्ना ॥ २० ॥ वक्रिसंस्कारं करि

तदाचास्यंचमेकुक्षौतीक्ष्णदंष्ट्रमकल्पयत् ॥ सोहंभुजाभ्यांदीर्घाभ्यांसंक्षिप्यास्मिन्वनेचरान् ॥ १४ ॥ सिंहद्वीपिष्ठगव्याघ्रान्भक्षयामि
समंततः ॥ सतुमामब्रवीदिंद्रोयदारामःसलक्ष्मणः ॥ १५ ॥ छेत्यतेसमरेवाहूतदास्वर्गंगमिष्यसि ॥ अनेनवपुषातातवनेस्मिन्त्राजस
त्तम ॥ १६ ॥ यद्यत्पश्यामिसर्वस्यग्रहणंसाधुरोचये ॥ अवश्यंग्रहणंरामोमन्येहंसमुपेप्यति ॥ १७ ॥ इमांबुद्धिंपुरस्कृत्यदेहन्यासरुत
श्रमः ॥ सत्वंरामोसिभद्रंतेनाहमन्येनराघव ॥ १८ ॥ शक्योहंतुंयथातत्त्वमेवमुक्तंमहर्षिणा ॥ अहं हिमतिसाचिव्यंकरिष्यामिनरर्षभ
॥ १९ ॥ मित्रंचैवोपदेक्ष्यामियुवाभ्यांसंस्कृतोऽग्निना ॥ एवमुक्तस्तुधर्मात्मादनुनातेनराघवः ॥ २० ॥ इदंजगादवचनंलक्ष्मणस्यचप
श्यतः ॥ रावणेनहृताभार्यासीताममयशस्विनी ॥ २१ ॥ निष्क्रान्तस्यजनस्थानात्सहभ्रात्रायथासुखं ॥ नाममात्रंतुजानामिनरूपंत
स्यरक्षसः ॥ २२ ॥ निवासंवाप्रभावंवावयंतस्यनविद्महे ॥ शोकार्तानामनाथानामेवंविपरिधावतां ॥ २३ ॥ कारुण्यंसदृशंकर्तुमुपका
रेणवर्ततां ॥ काष्ठान्यानीयभग्नानिकालेशुष्काणिकुंजरैः ॥ २४ ॥

प्यामि मम साहाय्यं कुर्वित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ २१ ॥ यथासुखं हतेत्यन्व
यः ॥ नाममात्रं आप्तस्यजटायोर्वाक्यादितिभावः ॥ २२ ॥ उपकारेण परोपकारेण वर्ततामस्माकं सदृशमुचितं कारुण्यं सीताहर्तृदेशादिकथनरूपमुपकारं कर्तुमर्हसि ॥
दाहविषये त्वया चिंता नकार्या इत्याह ॥ काष्ठानीति ॥ २३ ॥ २४ ॥